

ע"פ 1097/16 - ירגה יברקן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 1097/16

לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט נ' הנדל

המערער: ירגה יברקן

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז
(השופטת ו' מרוז, ס' נשיא) מיום 6.1.16 בת"פ
52672-02-13

תאריך הישיבה: ג' בטבת התשע"ז (1.1.17)

בשם המערער: עו"ד אורלי פרייזלר

בשם המשיבה: עו"ד עדי צימרמן

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

א. המערער - בן 55 כיום - נדון ל-20 חודשי מאסר ולהפעלה מצטברת של 4 (מתוך 6) חודשי מאסר על תנאי, וכן למאסר על תנאי של 12 חודש ופיצוי מוסכם בסך 17,500 ₪, לאחר שהודה בהסדר טיעון בעבירה של חבלה חמורה

ובנסיבות מחמירות. הנה המעשה בתמצית לפי כתב האישום המתוקן: במפעל בו עבדו המערער והמתלון, קם לפתע המערער בעת ארוחת צהריים וחבט במתלון בראשו בקרש עץ באופן שנגרמה לו חבלה חמורה, והוא אושפז בשל דימום תוך גולגולתי ושני שברים בגולגולת; לאחר ניתוח שוחרר כתום 8 ימים.

ב. בהסדר הטיעון עתרה המדינה ל-24 חודשי מאסר וההגנה טענה חופשית לעונש.

ג. נערכה למערער בדיקה פסיכיאטרית ונקבע כי הוא כשיר לעמוד לדין ולא היה במצב פסיכוטי בעת ביצוע העבירה, אך עלה חשד להפרעה נפשית מסוג מחשבות רדיפה. בשלב מסוים דובר, נוכח אי בהירות בחוות הדעת, על צוות מומחים שיידרש לנושא, אך בסופו של דבר הוסכם על כתב אישום מתוקן שלא כלל התיחסות לנושא הפסיכיאטרי.

ד. בית המשפט עיין בתסקיר שירות המבחן, שנדרש לכעס ומצוקה אצל המערער מהקנטות שייחס למתלון, וכן תוארה הבעת חרטה וצער מצד המערער. בתסקיר מסוכנות צוין סיכון בינוני-נמוך להישנות עבירת אלימות, אך אם תישנה - יהא זה בדרגת חומרה קשה. תסקיר נפגע עבירה תיאר פגיעות רפואיות לא פשוטות וסבל של המתלון. בית המשפט הטעים את חומרת העבירה ואת הנזק, וקבע את מתחם הענישה בין 14 ל-36 חודשי מאסר; הוא התחשב בהסדר הטיעון ובהיעדר עבירות מאז הפרשה, אך נדרש למאסר מותנה של 6 חודשים בעבירת תקיפת בן זוג ואיומים. סוף דבר שנגזרו העונשים כאמור מעלה.

ה. הערעור עסק בהרחבה בטענות בקשר לרקעו הפסיכיאטרי של המערער כשיקול לקולה, וכן נטען באשר לנסיבותיו האישיות וגילו. גם בפנינו חזרה הסניגורית המלומדת לנושא הפסיכיאטרי, וכן ציינה כי לאחר הפרשה נפצע המערער ביד ימין בריסוק על-ידי מכונה, והוא סובל מנכות גבוהה.

ו. תסקיר עדכני של שירות המבחן מציין אמפטיה של המערער כלפי המתלון ורצון לסולחה עמו (שלפי שעה המתלון מסרב לה). צוין כי הפיצוי שולם במלואו, והמערער מביע חרטה וצער. נאמר כי משלא חל שינוי ביחס המערער לדפוסים אלימים, אין המלצה טיפולית שיקומית.

ז. המשיבה דבקה בפסק הדין קמא, מטעימה את חומרת העבירה, וסבורה כי אין להידרש לנושא הפסיכיאטרי משלא נכלל - בהסכמה - בכתב האישום המתוקן. שמענו גם את המתלון שתיאר את סבלו, ואמר שאילולא היו עוד אנשים במקום בשעת מעשה, היתה התוצאה חמורה יותר.

ח. לאחר העיון לא ראינו לנכון להתערב בעונש ביסודו; הסדר הטיעון נדרש לכתב האישום המתוקן שאין בו דבר בנושא הפסיכיאטרי, ואין לו לבית המשפט אלא מה שענינו רואות. הנושא גם אינו בא לידי ביטוי בחלק האופרטיבי של גזר הדין. הפרשה עצמה חמורה במובהק, פגיעת ראש חזקה במתלון ללא כל סיבה של ממש; מחשבות על לעג מצד המתלון כלפי המערער אינן יכולות כל עיקר לתרץ פגיעה כזאת; העונש גם נמצא במובהק במתחם הענישה המוסכם, ולא על הצד הגבוה. על כן איננו מתערבים בעונש הבסיסי של 20 חודש. עם זאת סברנו כי ניתן לתת ביטוי-מה נוסף לחרטת המערער ולעובדה שלא נפתחו נגדו תיקים בהמשך, אף שחלף זמן לא מועט (קרוב לארבע שנים) מאז הפרשה. החלטנו איפוא לחפוף עוד חודשיים מן העונש המותנה, כך שהמאסר בכללותו יעמוד על 22 חודש. רק ברכיב זה מתקבל הערעור קמעא. שאר חלקי פסק הדין בעינם.

ט. המערער יתיצב לריצוי עונשו ביום 29.1.17 עד שעה 0900 בבית המעצר "ניצן" במתחם איילון. הוא יוכל לפנות למיון מוקדם עד אז. תנאי שחרור קיימים בעינם עד להתיצבות.

ניתן היום, ד' בטבת התשע"ז (2.1.2017).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה
